

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 8, proti povinnému: **K. T. s.r.o.**, so sídlom v L., zastúpeného JUDr. L., advokátom v L., o **vymoženie 3 319,39 €**, ktorá sa viedla na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8 Er 304/2009, o dovolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec zo dňa 14. decembra 2009 č.k. 8 Er 304/2009-46 , takto

r o z h o d o l:

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Lučenec v záhlaví uvedeným uznesením nevyhovел námietkam povinného proti exekúcii vykonávanej súdnou exekútkou JUDr. M. na vymoženie 3 319,39 €.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie povinný, žiadal ho zrušiť a priznať mu náhradu trov konania. V dovolaní uviedol, že v uvedenom druhostupňovom rozhodnutí (na rozdiel od rozhodnutia, ktoré mu predchádzalo, vydaného vyšším súdnym úradníkom) nebola správne posúdená lehota na vymoženie exekučného titulu podľa § 71 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb., v dôsledku čoho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 O. s. p. a dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký

nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a preto treba dovolacie konanie zastaviť.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prvá hlava prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania paria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že dovoláním možno napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, teda len rozhodnutia, ktoré sú výsledkom preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu, ktorým môže byť krajský súd (§ 10 ods. 1 O. s. p.) alebo Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O. s. p.). Iné rozhodnutia krajských súdov alebo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie sú spôsobilými predmetmi dovolania. Z tohto dôvodu Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť súdu, ktorý by rozhodoval o dovolaniach proti rozhodnutiam, ktoré neboli vydané odvolacím súdom v inštančnom postupe.

Občiansky súdny poriadok určuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky len na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích a proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho (§ 10a ods. 1 a ods. 2 O. s. p.). V predmetnej veci však o takéto rozhodnutie nejde, keď dovolanie nesmeruje proti takémuto rozhodnutiu, ale proti uzneseniu okresného súdu, ktorým nevyhovelo námietkam povinného proti exekúcii podľa § 50 ods.1 Exekučného poriadku. V žiadnom prípade sa nejedná o rozhodnutie odvolacieho súdu, voči ktorému by bolo prípustné dovolanie.

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca. (§ 374 ods.4 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok) okrem schválenia príklepu súdom (§ 5 písm. d/ zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch).

V prejednávanej veci vyšší súdny úradník okresného súdu, oprávnený na rozhodovanie v v exekučnom konaní podľa § 50 Exekučného poriadku rozhodol o námietkach povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie. Odvolanie oprávneného proti tomuto uzneseniu bolo predložené na rozhodnutie samosudcovi tohto súdu, ktorý o ňom rozhodol tak, ako to umožňuje ustanovenie § 374 ods. 4 O.s.p. Ním vydané uznesenie, ktorým rozhodol o odvolaní oprávneného bolo potrebné považovať za rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 374 ods. 4 O.s.p.).

So zreteľom na uvedené treba vyvodit', že na prejednanie predmetného dovolania Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky chýba funkčná príslušnosť. Keďže chýbajúca funkčná príslušnosť predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, dovolacie konanie bolo treba zastaviť podľa § 104 ods. 1 v spojení s ustanovením § 243c O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 146 ods.1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 243b ods. 4 O. s. p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta